

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

25 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Bogdan Radu XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat din s. XXXXX, r-nul
XXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.01.2020 – 17.07.2020;

Instanța de apel: 09.09.2020 - 15.12.2020;

Instanța de recurs: 25.05.2021 – 25.08.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iulie 2020, Bogdan Radu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a încasat din contul inculpatului Bogdan Radu în beneficiul statului cheltuieli de judecată în sumă de 16 938 lei.

2. De către organul de urmărire penală Bogdan Radu a fost pus sub învinuire că pe 06 octombrie 2019, în intervalul de timp cuprins între ora 22 și 00 minute, până la ora 23 și 00 min., aflându-se în casa de locuit amplasată pe adresa mun. XXXXX, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în forme perverse, prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea minorului de a se apăra sau de a-și exprima voința, care se afla în îngrijirea sa, știind cu certitudine că XXXXX, nu a atins vârsta de 14 ani, a întreținut un act sexual în formă perversă cu minorul XXXXX, cauzându-i ultimului conform raportului de expertiză judiciară nr.201902P3439 din 10.10.2019: «...echimoză în regiunea anală și două fisuri-rupturi anale, care se califică ca vătămare neînsemnată».

Acțiunile inculpatului Bogdan Radu de către organul de urmărire penală au fost calificate în baza e art.172 alin.(3) lit. a) și a¹) Cod penal, individualizată prin – „Acțiuni violente cu caracter sexual, după semnele calificative: „satisfacerea

poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, comisă asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani și care se află în îngrijirea făptuitorului”

Prima instanța a constatat *în fapt* că, Bogdan Radu pe 06 octombrie 2019, în intervalul de timp cuprins între ora 22 și 00 minute, până la ora 23 și 00 min., aflându-se XXXXX. XXXXX, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în forme perverse, prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea minorului de a se apăra sau de a-și exprima voința, știind cu certitudine că minorul XXXXX, nu a atins vârsta de 14 ani, a întretinut un act sexual în formă perversă cu minorul XXXXX, cauzându-i ultimului conform raportului de expertiză judiciară nr.201902P3439 din 10.10.2019: «...echimoză în regiunea anală și două fisuri-rupturi anale, care se califică ca vătămare neînsemnată».

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal, individualizată prin – *acțiuni violente cu caracter sexual, după semnele calificative: „satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, comisă asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.*

3. Avocatul Conoval Igor în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modul stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În argumentarea apelului declarat se invocă următoarele:

- instanța incorect a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, or inculpatul a recunoscut întru totul faptele invocate în rechizitoriu;

- instanța la emiterea sentinței nu a luat în considerație prevederile hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală;

- din conținutul încheierii instanței de fond nu se atestă potrivit cărei norme legale cererea inculpatului urmează a fi respinsă, care încălcări ale codului de procedură penală sau probe administrate la etapa urmăririi penale nu permit de a admite cererea inculpatului;

- instanța de judecată nu a luat în considerație că încă de la etapa urmăririi penale Bogdan Radu și-a recunoscut vinovăția, s-a căit de cele comise și a contribuit la elucidarea tuturor circumstanțelor cauzei penale;

- conform materialelor cauzei penale se atestă că inculpatul Bogdan Radu anterior a fost condamnat, însă și-a ispășit pedeapsa stabilită și astfel, antecedentele penale sunt stinse, iar pedeapsa stabilită de instanța de judecată este prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2020, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în

ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatul Bogdan Radu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal, adică acțiuni violente cu caracter sexual, după semnele calificative: „satisfacerea poftii sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, comisă asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani”.

La fel, instanța de apel a considerat că, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art.7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani în penitenciar de tip închis, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, de circumstanțele cauzei, de prezența circumstanțelor atenuante și agravante, de personalitatea inculpatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Totodată a menționat că, inculpatul Bogdan Radu a săvârșit o infracțiune din intenție asupra unui minor care nu a atins vârsta de 14 ani, fapta imputată acestuia fiind calificată potrivit art.16 Cod penal ca excepțional de gravă, prezintă pericol pentru societate, precum și prezența circumstanței atenuante și agravante, și caracteristicile inculpatului expuse de către prima instanță în conținutul sentinței, instanța de apel a concluzionat că, realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane, este posibilă doar numindu-i o pedeapsă în limitele prevăzute de norma legală, care este privativă de libertate.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Bogdan Radu, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și siguranța libertății, cinstei și demnității persoanei.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Instanța de apel nu a putut admite alegerile apelantului referitor la necesitatea stabilirii unei pedepse mai blânde inculpatului Bogdan Radu, or, se denotă că circumstanțele la care a făcut referire apărarea în cererea de apel (căința sinceră, recunoașterea vinovăției) au fost luate în considerație de instanța de fond la emiterea sentinței pe caz, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatului în conformitate cu sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat.

5. Avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală a contestat cu recurs decizia,

solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei penale de către instanța de apel într-un alt complet.

În argumentarea recursului declarat se invocă următoarele:

- instanța de apel la emiterea deciziei, prin menținerea sentinței primei instanțe, prin care i-a fost stabilit pedeapsă atât de aspră lui Bogdan Radu, la individualizarea pedepsei ultimului, nu a ținut cont de probele caracterizante prezentate ale acestuia, aplicându-i o pedeapsa contrar prevederilor legale;

- prin încheierea din 24 ianuarie 2020 prima instanță a dispus: cauza penală de învinuire a lui Bogdan Radu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.172 al.(3) lit. a), a¹) Cod penal urmează a fi judecată în ședință închisă, în limba de stat, în procedură generală, cu asigurarea prezentării persoanelor indicați în lista probelor acuzării și apărării;

- instanța de apel nu a ținut cont că prin dispunerea examinării prezentei cauze penale în procedură generală reprezenta o încălcare a normelor procesual penale, a fost privat ilegal condamnatul de procedura simplificată prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală și denotă faptul că există circumstanțe care au pus la îndoială rezonabilă imparțialitatea adoptării încheierii și sentinței menționate supra cu o pedeapsă atât de aspră;

- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 și 79 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, lipsa prejudiciului material, de natura și lipsa gravității rezultatului produs, a altor consecințe a infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, precum și de conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea precară de sănătate, situația familială grea și socială a acestuia, stabilindu-i o pedeapsă inechitabilă pentru infracțiunea comisa.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi respins ca vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat se constată că, recurentul critică decizia sub aspectul art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia

În acest context, Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de circumstanțele legale de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, infracțiunea comisă, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(6) Cod penal, se clasifică ca fiind excepțional de gravă.

Colegiul penal respinge ca nefondate argumentele recurentului precum că *„dispunerea examinării prezentei cauze penale în procedură generală reprezintă o încălcare a normelor procesual penale, deoarece a fost privat ilegal condamnatul de procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penal”*

menționând că, procedura simplificată de examinare a dosarelor în instanța de judecată nu presupune un drept absolut al inculpatului și nici o obligație în sine a instanței de judecată. Reieșind din conținutul art.364¹ alin.(4) și (7) Cod de procedură penală, acceptarea proceduri simplificate este condiționată de circumstanțele legate de fapta și personalitatea inculpatului, dar și de procesul de apreciere a probelor. În aceste context, procedura simplificată reprezintă o alternativă a procedurii generale care în temeiul legii, poate fi respinsă și emisă în acest sens o încheiere judecătorească, prevederi ce au fost respectate în cazul dat.

Mai mult, criticile recurentului au format obiect de discuție în instanța de apel, asupra cărora aceasta s-a expus, concluzii ale instanței de apel care se însușesc de către instanța de recurs pe deplin și astfel nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui Bogdan Radu XXXXX, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 octombrie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir